

NORWEGIAN A2 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
NORVÉGIEN A2 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
NORUEGO A2 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Tuesday 21 May 2002 (afternoon)
Mardi 21 mai 2002 (après-midi)
Martes 21 de mayo de 2002 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- The Bokmål version is followed by the Nynorsk version.
- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Choose either the Bokmål version or the Nynorsk version.
- Section A consists of two passages for comparative commentary.
- Section B consists of two passages for comparative commentary.
- Choose either Section A or Section B. Write one comparative commentary.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- La version en Bokmål est suivie de la version en Nynorsk.
- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Choisir ou la version en Bokmål ou la version en Nynorsk.
- La section A comporte deux passages à commenter.
- La section B comporte deux passages à commenter.
- Choisissez soit la section A soit la section B. Écrire un commentaire comparatif.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- La versión en Bokmål es seguida por la versión en Nynorsk.
- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Elija la versión en Bokmål o la versión en Nynorsk.
- En la Sección A hay dos fragmentos para comentar.
- En la Sección B hay dos fragmentos para comentar.
- Elija la Sección A o la Sección B. Escriba un comentario comparativo.

NORWEGIAN A2 – BOKMÅL VERSION
NORVÉGIEN A2 – VERSION EN BOKMÅL
NORUEGO A2 – VERSIÓN EN BOKMÅL

Velg enten del A eller del B.

DEL A

Analyser og sammenlign de følgende to tekster:

Diskuter likheter og forskjeller mellom tekstene og deres tema(er). Inkluder kommentarer til måten forfatterne bruker elementer som struktur, stemning, bilder og andre stilistiske virkemidler for å få fram sitt budskap.

Tekst 1 (a)

Jakta starter lørdag. Så enkelt er det, sier bondelagsleder Knut Olav Haugland. Tålmodet har for lengst tatt slutt i Østerdalen. De ønsker ulvejakt nå, og er lei av utsettelse og rettslige avklaringer. For bøndene i Stor-Elvdal er det etter eget utsagn et spørsmål om å være eller ikke være. Respekten for naturvernorganisasjoner og rettssystem er dalende. Bøndene krever at det 23 mann store jaktlaget skal slippes løs lørdag. Nå skal ulven bøte med livet.

Naturvernerne er lite ydmyke og forståelsesfulle i forhold til oss som tross alt bor her. Vi har levd med ulven luskende utenfor dørhella. Vi har lojalt fulgt opp alle pålegg fra sentrale styresmakter. Likevel er ulven en trussel for framtida. Den må bort, sier leder i det lokale bondelaget, Knut Olav Haugland, til Dagbladet. Bygdefolket er stort sett samstemte i sin kamp mot gråbein. Spør du på butikken, taxisentralen eller gatekjøkkenet er svaret det samme: Vi har fått nok. I går toppet det seg da den ni år gamle elghunden Hera nesten ble ulvematt. Gårdbruker Hans Kiær i Rendalen kom over ulven på gårdsplassen i det han var i ferd med å dra hunden ut av buret. Hunden ble skambitt i buken, men kommer etter all sannsynlighet til å overleve. Da jeg kom, var ulven i ferd med å dra Hera ut av hundegården. På ti meters avstand ble den var at jeg kom, og sprang til skogs, sier Hans Kiær til Dagbladet. Tidligere var han en av dem som kunne snakke i finere ordelag om ulven. Etter fire år med ulven som nabo har han for lengst skiftet mening. Næringsgrunnlaget er i ferd med å bli borte. Ikke bare tar ulven sau – også den nærmest hellige elgjakta er truet. For fire år siden hadde mitt jaktlag en kvote på seks – sju dyr. I år var kvota på ett dyr. Neste år er det ikke sikkert at vi har noen. Ulven har forsynt seg grovt, sier Kiær.

Ole Bjørner Loe Welde, *Vil se ulven dø*, Dagbladet 9. febr. 2001

Tekst 1 (b)

Så blir de alle stående og lye. Fire dyr i anspent ro der på fjellryggen. Da svarer det i søraust, først på ett sted, så litt der ifra, to ul, det ene litt grannere enn det andre. Og de fire vargene tar til å gå igjen, ordner seg igjen i en rekke, glir med lange steg over en ny dalsenkning, og de holder leia dit de to ulene kom ifra. Men borte på neste fjellaksel
5 stanser de på ny.; et stykke borte på aksla kommer en fremmed varg luskende, med hengende snute som om den stadig lukter etter noe på snøen. Og oppetter fjellhalla, bakafor og nedafor den første, skrår det enda en varg. Så samler de seg, alle seks. Det var for å samle seg at de ulte.

Og nå blir det lenger, det levende bandet av dyr som liksom sleper bortetter fjellet, helst
10 etter høgderyggen, der vargene kan se og lukte lengst. Grå dyr mot snøen, varme og sansevåre skapninger i en død verden. Skakke øyne ransaker lendet, foran og til sidene, snutene snur nå og da mot et tilfeldig værkast. Og dyra er så lodne, så langraggete, selv labbene har lange hår, og rovene henger bak dem som små busker av ragg.

Tre av vargene har bare to ganger sett fjellbjørka røytet sommerhámen; de er andre års
15 unger, men fullvaksne. Og det er mor deres som nå går i spissen for vargflokken; mange fjellvintre har gitt henne erfaring og klokskap, og er det lite mat i fjellet, så er det hun som helst vet hvor den er å finne; hun gikk til maten så mange ganger at de andre begynte å følge dit hun gikk; for de visste at da kunne de kanskje bli mette. Slik ble hun lederen for flokken.

De to siste vargene, som slo seg med i kveld, de er kommet rekende etsteds fra nå på
20 førjulsvinteren, og flokkinstinktet har ført dem i hop med de andre fire. De kan skille lag iblant, men søker alltid igjen sammen med de andre. For gjennom tusener år lærte vargene at når solbuen ble låg på himmelen, når snøfokket pisket dem i ragget og det beit i innvollene, da holdt de svelten lettere unna hvis de jagde i følge. Og i følge jager vargen
25 helst også i dag.

Varg, utdrag fra roman av Mikkjel Fønhus.

DEL B

Analysér og sammenlign de følgénde to tekstér:

Diskuter likheter og forskjeller mellom tekstene og deres tema(er). Inkluder kommentarer til måten forfatterne bruker elementer som struktur, stemning, bilder og andre stilistiske virkemidler for å få fram sitt budskap.

Tekst 2 (a)

I den vesle heimbygda mi på Vestlandet var det alternative ungdomsmiljøet svært oversiktleg. Det alternative ungdomsmiljøet heitte Ronny, hadde langt hår og budde i Storgata. Allereie då ein kvisete Ronny gjekk rundt og klipte over hoppestrikkane til småjentene i skulegarden, visste alle at denne guten var ein forbrytar, ein lømmel og ein slask og sidan den

5 gongen har han fått skulda for alt som har hendt i bygda, og lensmannen har ikkje slite seg ut. Det nærmaste vi kom politisk ekstremisme i heimbygda mi, var gamle alkoholiserde Hansen, som ringde inn til alle debattprogram på radio og skjelte ut innvandrarene som tok frå han jobben som han aldri hadde hatt.

10 I Oslo har vi blitzerar¹, nynazistar og taggerar, og politisjefar med mandig humor og nordnorsk aksent.

Det er med andre ord ingen tvil; Oslo er noko heilt anna enn resten av landet. Og dessutan: forholdet mellom Oslo og resten av landet er prega av gjensidig skepsis og/eller forakt. Folk frå resten av landet trur Oslo består av arrogante blærer, snobbar, valdelege ungdommar som kuttar opp buss-sete og knivstikk gamle damer i staden for å gå på fotballtrening, homofile

15 kriminelle utlendingar, hockeyspelarar som har langt hår i nakken og to kvasi-engelske fornamn, Wenche Foss², Rune Gerhardsen³ og narkomane. Folk i Oslo trur resten av landet stort sett består av dumme bønder, hissige ubarberte fiskarar, folkemusikantar, trailersjåførar, skrullete einebuarar og indremisjonsfolk. Fordommane blomstrar, og begge leirar elsker å halde liv i dei. Ut frå dette må alle forstå at

20 det ikkje berre er lett å komme til Oslo som innflyttar. Lettare blir det ikkje når vi innflyttarar går på biblioteket i håp om å finne bøker som kan lære oss noko om Oslo. Det er gitt ut mange Oslo-bøker, men dei fleste er skrivne av innfødte og inngrodde Oslo-folk, er enten svulstige hyllester til byen ved fjorden, muntervemodige skildringar av oppveksten på Frogner, historiske tilbakeblikkk, eller sint poesi om forstygginga av byen og det dumme byrådet.

25 Det er med andre ord eit skrikande behov for ei Oslo-bok som kan brukast til noko. Denne Oslo-boka kan brukast som:

- Ei innføring i grunnleggande Oslo-fenomen.
 - Ei rettleiing for innflyttarar i Oslo.
 - Ei rettleiing for folk som tenker på å flytte til Oslo.
 - 30 ▪ Ei gåve til innfødte i Oslo som treng å sjå byen sin på andre måtar.
- Ei grei oppsummering for innflyttarar som har budd i byen lenge, og som føler for ei oppdatering og systematisering av fordommane sine. Rein underhaldning.

Denne Oslo-boka er forfatta av ein mann som ikkje har budd i Oslo så veldig lenge, som ikkje har peiling på korleis det såg ut på Enerhaugen i gamle dagar, som ikkje får tårer i auga når han

35 tenker på dei gode gamle *Chat Noir*-revyane⁴, og som ikkje synest Oslo Plaza⁵ er spesielt stygt.

Absolutt Oslo, Essay av Are Kalvø, 1994

¹ blitzerar: medlemmer i en opposisjonell ungdomsgruppe med utgangspunkt i punkmiljøet

² Wenche Foss: kjent skuespillerinne

³ Rune Gerhardsen: Kjent bypolitiker

⁴ *Chat Noir*: Gammelt revyteater i Oslo sentrum

⁵ Oslo Plaza: Hotell fra 90-årene. Byens høyeste bygning

Tekst 2 (b)

Jon, Jorund og Gustaf Silversjö tok inn på et “logis for reisende” nede ved Østbanen.

En halv dag travet Jon omkring og spurte alle han møtte om de kunne vise ham veien til Sagene – for der var det “en mindre leilighet til leie for en ordentlig og edruelig familie fra landet”. Noen skjønnte ikke riktig det han sa. Og spurte de opp igjen, ble Jon forfjamset og talte enda utydeligere. Andre var mer tjenesteivrige og prøvde å rettlede ham så godt de kunne. Først måtte han gå dit og så svinge til venstre og så gå rett opp forbi noen store hus. Tredje gaten bortenfor der var det. Og de pekte med armene hit og dit, og Jon stirret på pekingen uten å forstå noen ting, men sa ja, slengte en pekefinger opp til lueskjermen og forsvant.

10 Han gikk midt i gaten mellom hester og vogner og tok lange skritt. Regnet gjorde det så det rant av hestenes glatte oljedekker. Og det steg en grå damp opp av brostenene. En underlig tok ós som av en ny og fremmed jord. Alt var nytt for Jon. Og det gjorde et veldig inntrykk på hans sinn. Til og med regnet og gatens grå lys og osen fra sølen og de våte slitte brosten var som et under.

15 Han var kommet hodestups inn i en ny verden som lite og intet hadde til felles med den verden han kom fra. Her bodde visst et annet folk, som så annerledes på alt enn folk der oppe i Bjønndalen.

Rett som det var stanset han opp utenfor et lite høkervindu¹ som var fullhengt med farvede småting, og stirret inn i det. Vinduet var et under og et paradiso. Hans sanser var grådige etter alt det nye og eventyrlige. Og hans sinn fanget inn bilde etter bilde. Han gikk og stirret omkring seg som en sulten – for han ville inn i alt det nye og forunderlige som han så, og være med på det og fråse i det. Han? Ja nettopp han, Jon fra Jernblåstplassen. Og Jon rettet seg opp i sterk vilje. Han snøftet som et stort dyr og løftet hodet i tross – i ungdommelig overmote. Ja, han var som selvskreven og kallet til å være med i dette mylder – i denne kjempemaurtue.

20 Men så tok mørket på å liste seg fram langs husveggene innover de lange gater. Og Jon synes aldri han hadde gått i mørke så tungt og knugende. Og hans mot falt og ble borte. At det på begge sider av gatene tentes hundrede lys, gjorde bare mørket så meget større og tyngre – for lysene viste ham bare hvor stort og endeløst dette tunge og knugende mørket var. Han stanset og stirret forgjeves opp mot himmelen etter stjernene – de gamle velsignede stjernene som han hadde sett så mangen kveld hjemme fra Jernblåstrunet og fra låvebroen på Sarastad. Nå stirret han opp i en eneste forferdelig natt, full av røyk og damp og elendighet.

30 Våt inntil skinnet og full av hjemlengsel fant Jon endelig fram til O.B. Olsens lærhandel. Han fikk leid stuen etter lappeskomakeren. Og sent samme kvelden flyttet Jon, Jorund og tvillingene dit opp.

fra *Brændoffer* av Johan Falkberget, 1918

¹ høkervindu = butikkvindu

NORWEGIAN A2 – NYNORSK VERSION
NORVÉGIEN A2 – VERSION EN NYNORSK
NORUEGO A2 – VERSIÓN EN NYNORSK

Vel anten del A eller del B.

DEL A

Analyser og samanlikn dei to fylgjande tekstane:

Diskuter likskapar og skilnader mellom tekstane og temaet deira. Ta med kommentarar til måten forfattarane brukar element som struktur, stemning, bilete og andre stilistiske verkemiddel for å få fram budskapet sin.

Tekst 1 (a)

Jakta starter lørdag. Så enkelt er det, sier bondelagsleder Knut Olav Haugland. Tålmodet har for lengst tatt slutt i Østerdalen. De ønsker ulvejakt nå, og er lei av utsettelse og rettslige avklaringer. For bøndene i Stor-Elvdal er det etter eget utsagn et spørsmål om å være eller ikke være. Respekten for naturvernorganisasjoner og rettssystem er dalende. Bøndene krever at det 23 mann store jaktlaget skal slippes løs lørdag. Nå skal ulven bøte med livet.

Naturvernerne er lite ydmyke og forståelsesfulle i forhold til oss som tross alt bor her. Vi har levd med ulven luskende utenfor dørhella. Vi har lojalt fulgt opp alle pålegg fra sentrale styresmakter. Likevel er ulven en trussel for framtida. Den må bort, sier leder i det lokale bondelaget, Knut Olav Haugland, til Dagbladet. Bygdefolket er stort sett samstemte i sin kamp mot gråbein. Spør du på butikken, taxisentralen eller gatekjøkkenet er svaret det samme: Vi har fått nok. I går toppet det seg da den ni år gamle elghunden Hera nesten ble ulvematt. Gårdbruker Hans Kiær i Rendalen kom over ulven på gårdsplassen i det han var i ferd med å dra hunden ut av buret. Hunden ble skambitt i buken, men kommer etter all sannsynlighet til å overleve. Da jeg kom, var ulven i ferd med å dra Hera ut av hundegården. På ti meters avstand ble den var at jeg kom, og sprang til skogs, sier Hans Kiær til Dagbladet. Tidligere var han en av dem som kunne snakke i finere ordelag om ulven. Etter fire år med ulven som nabo har han for lengst skiftet mening. Næringsgrunnlaget er i ferd med å bli borte. Ikke bare tar ulven sau – også den nærmest hellige elgjakta er truet. For fire år siden hadde mitt jaktlag en kvote på seks – sju dyr. I år var kvota på ett dyr. Neste år er det ikke sikkert at vi har noen. Ulven har forsynt seg grovt, sier Kiær.

Ole Bjørner Loe Welde, *Vil se ulven dø*, Dagbladet 9. febr. 2001

Tekst 1 (b)

Så blir de alle stående og lye. Fire dyr i anspent ro der på fjellryggen. Da svarer det i søraust, først på ett sted, så litt der ifra, to ul, det ene litt grannere enn det andre. Og de fire vargene tar til å gå igjen, ordner seg igjen i en rekke, glir med lange steg over en ny dalsenkning, og de holder leia dit de to ulene kom ifra. Men borte på neste fjellaksel
5 stanser de på ny.; et stykke borte på aksla kommer en fremmed varg luskende, med hengende snute som om den stadig lukter etter noe på snøen. Og oppetter fjellhalla, bakafor og nedafor den første, skrår det enda en varg. Så samler de seg, alle seks. Det var for å samle seg at de ulte.

Og nå blir det lenger, det levende bandet av dyr som liksom sleper bortetter fjellet, helst
10 etter høgderyggen, der vargene kan se og lukte lengst. Grå dyr mot snøen, varme og sansevåre skapninger i en død verden. Skakke øyne ransaker lendet, foran og til sidene, snutene snur nå og da mot et tilfeldig værkast. Og dyra er så lodne, så langraggete, selv labbene har lange hår, og rovene henger bak dem som små busker av ragg.

Tre av vargene har bare to ganger sett fjellbjørka røytet sommerhámen; de er andre års
15 unger, men fullvaksne. Og det er mor deres som nå går i spissen for vargflokken; mange fjellvintre har gitt henne erfaring og klokskap, og er det lite mat i fjellet, så er det hun som helst vet hvor den er å finne; hun gikk til maten så mange ganger at de andre begynte å følge dit hun gikk; for de visste at da kunne de kanskje bli mette. Slik ble hun lederen for flokken.

De to siste vargene, som slo seg med i kveld, de er kommet rekende etsteds fra nå på
20 førjulsvinteren, og flokkinstinktet har ført dem i hop med de andre fire. De kan skille lag iblant, men søker alltid igjen sammen med de andre. For gjennom tusener år lærte vargene at når solbuen ble låg på himmelen, når snøfokket pisket dem i ragget og det beit i innvollene, da holdt de svelten lettere unna hvis de jagde i følge. Og i følge jager vargen
25 helst også i dag.

Varg, utdrag frå roman av Mikkjel Fønhus.

DEL B

Analysér og samanlikn dei to fylgjande tekstane:

Diskuter likskapar og skilnader mellom tekstane og temaet deira. Ta med kommentarar til måten forfattarane brukar element som struktur, stemning, bilete og andre stilistiske verkemiddel for å få fram budskapen sin.

Tekst 2 (a)

I den vesle heimbygda mi på Vestlandet var det alternative ungdomsmiljøet svært oversiktleg. Det alternative ungdomsmiljøet heitte Ronny, hadde langt hår og budde i Storgata. Allereie då ein kviseite Ronny gjekk rundt og klipte over hoppestrikkane til småjentene i skulegarden, visste alle at denne guten var ein forbrytar, ein lømmel og ein slask og sidan den

5 gongen har han fått skulda for alt som har hendt i bygda, og lensmannen har ikkje slite seg ut.

Det nærmaste vi kom politisk ekstremisme i heimbygda mi, var gamle alkoholiserde Hansen, som ringde inn til alle debattprogram på radio og skjelte ut innvandrarene som tok frå han jobben som han aldri hadde hatt.

I Oslo har vi blitzerar¹, nynazistar og taggerar, og politisjefar med mandig humor og

10 nordnorsk aksent.

Det er med andre ord ingen tvil; Oslo er noko heilt anna enn resten av landet. Og dessutan: forholdet mellom Oslo og resten av landet er prega av gjensidig skepsis og/eller forakt. Folk frå resten av landet trur Oslo består av arrogante blærer, snobbar, valdelege ungdommar som kuttar opp buss-sete og knivstikk gamle damer i staden for å gå på fotballtrening, homofile

15 kriminelle utlendingar, hockeyspelarar som har langt hår i nakken og to kvasi-engelske fornamn, Wenche Foss², Rune Gerhardsen³ og narkomane.

Folk i Oslo trur resten av landet stort sett består av dumme bønder, hissige ubarberte fiskarar, folkemusikantar, trailersjåførar, skrullete einebuarar og indremisjonsfolk. Fordommene blomstrar, og begge leirar elskar å halde liv i dei. Ut frå dette må alle forstå at det ikkje berre er lett å komme til Oslo som innflyttar. Lettare blir det ikkje når vi innflyttarar går på biblioteket i håp om å finne bøker som kan lære oss noko om Oslo. Det er gitt ut mange Oslo-bøker, men dei fleste er skrivne av innfødte og inngrodde Oslo-folk, er enten svulstige hyllester til byen ved fjorden, muntervemodige skildringar av oppveksten på Frogner, historiske tilbakeblikkk, eller sint poesi om forstygginga av byen og det dumme byrådet.

25 Det er med andre ord eit skrikande behov for ei Oslo-bok som kan brukast til noko. Denne Oslo-boka kan brukast som:

- Ei innføring i grunnleggande Oslo-fenomen.
- Ei rettleiing for innflyttarar i Oslo.
- Ei rettleiing for folk som tenker på å flytte til Oslo.
- 30 ▪ Ei gåve til innfødte i Oslo som treng å sjå byen sin på andre måtar.

Ei grei oppsummering for innflyttarar som har budd i byen lenge, og som føler for ei oppdatering og systematisering av fordommene sine. Rein underhaldning.

Denne Oslo-boka er forfatta av ein mann som ikkje har budd i Oslo så veldig lenge, som ikkje har peiling på korleis det såg ut på Enerhaugen i gamle dagar, som ikkje får tårer i auga når han

35 tenker på dei gode gamle *Chat Noir*-revyane⁴, og som ikkje synest Oslo Plaza⁵ er spesielt stygt.

Absolutt Oslo, Essay av Are Kalvø, 1994

¹ blitzerar: medlem i ei opposisjonell ungdomsgruppe med utgangspunkt i punkmiljøet

² Wenche Foss: kjend skodespelarinne

³ Rune Gerhardsen: Kjend bypolitikar

⁴ *Chat Noir*: Gamalt revyteater i Oslo sentrum

⁵ Oslo Plaza: Hotell frå 90-åra. Byens høgste bygg

Tekst 2 (b)

Jon, Jorund og Gustaf Silversjö tok inn på et “logis for reisende” nede ved Østbanen.

En halv dag travet Jon omkring og spurte alle han møtte om de kunne vise ham veien til Sagene – for der var det “en mindre leilighet til leie for en ordentlig og edruelig familie fra landet”. Noen skjønnte ikke riktig det han sa. Og spurte de opp igjen, ble Jon forfjamset og
5 talte enda utydeligere. Andre var mer tjenesteivrige og prøvde å rettlede ham så godt de kunne. Først måtte han gå dit og så svinge til venstre og så gå rett opp forbi noen store hus. Tredje gaten bortenfor der var det. Og de pekte med armene hit og dit, og Jon stirret på pekingen uten å forstå noen ting, men sa ja, slengte en pekefinger opp til lueskjermen og forsvant.

10 Han gikk midt i gaten mellom hester og vogner og tok lange skritt. Regnet gjorde det så det rant av hestenes glatte oljedekker. Og det steg en grå damp opp av brostenene. En underlig tok ós som av en ny og fremmed jord. Alt var nytt for Jon. Og det gjorde et veldig inntrykk på hans sinn. Til og med regnet og gatens grå lys og osen fra sølen og de våte slitte brosten var som et under.

15 Han var kommet hodestups inn i en ny verden som lite og intet hadde til felles med den verden han kom fra. Her bodde visst et annet folk, som så annerledes på alt enn folk der oppe i Bjønndalen.

Rett som det var stanset han opp utenfor et lite høkervindu¹ som var fullhengt med farvede småting, og stirret inn i det. Vinduet var et under og et paradiso. Hans sanser var
20 grådige etter alt det nye og eventyrlige. Og hans sinn fanget inn bilde etter bilde. Han gikk og stirret omkring seg som en sulten – for han ville inn i alt det nye og forunderlige som han så, og være med på det og fråse i det. Han? Ja nettopp han, Jon fra Jernblåstplassen. Og Jon rettet seg opp i sterk vilje. Han snøftet som et stort dyr og løftet hodet i tross – i ungdommelig overmote. Ja, han var som selvskreven og kallet til å være med i dette mylder
25 – i denne kjempemaurtue.

Men så tok mørket på å liste seg fram langs husveggene innover de lange gater. Og Jon synes aldri han hadde gått i mørke så tungt og knugende. Og hans mot falt og ble borte. At det på begge sider av gatene tentes hundrede lys, gjorde bare mørket så meget større og tyngre – for lysene viste ham bare hvor stort og endeløst dette tunge og knugende mørket
30 var. Han stanset og stirret forgjeves opp mot himmelen etter stjernene – de gamle velsignede stjernene som han hadde sett så mangen kveld hjemme fra Jernblåstrunet og fra låvebroen på Sarastad. Nå stirret han opp i en eneste forferdelig natt, full av røyk og damp og elendighet.

Våt inntil skinnet og full av hjemlengsel fant Jon endelig fram til O.B. Olsens
35 lærhandel. Han fikk leid stuen etter lappeskomakeren. Og sent samme kvelden flyttet Jon, Jorund og tvillingene dit opp.

fra *Brændoffer* av Johan Falkberget, 1918

¹ høkervindu = butikkvindaug